

DECIZIA nr. 256/08.05.2017

privind soluționarea contestației formulată de
doamna **P**,
înregistrată la D.G.R.F.P.București sub nr. aaa/24.02.2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul Soluționare Contestații 1 a fost sesizată de Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, cu adresa înregistrată la D.G.R.F.P. București sub nr. aaa/24.02.2017, asupra contestației formulată de contribuabila P, CNP, cu domiciliul în, sector 1, București.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. cccc/20.02.2017, îl constituie Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017 prin care organul fiscal a stabilit diferențe de impozit conform art. 90(2) din O.G. Nr. 92/2003, republicată cu modificările ulterioare constatate în minus în sumă de x lei.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de contribuabila **P**.

I. Prin adresa înregistrată la Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice sub nr. cccc/20.02.2017, contribuabila P a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, ce i-a fost comunicată la data de 09.02.2017, iar în susținerea contestației invocă următoarele:

- decizia contestată este identică cu decizia de impunere desființată prin decizia nr. D/31.01.2017 emisă de DGRFP București - Serviciul soluționare contestații, calculul fiind greșit având în vedere că la baza de calcul pentru stabilirea impozitului nu s-au dedus alături de cota forfetară de cheltuieli și contribuțiile sociale obligatorii potrivit legii.

În concluzie, contribuabila solicită explicații detaliate privind modul de calcul al obligațiilor fiscale, cauza nerespectării deciziei nr. D/31.01.2017 privind soluționarea contestației nr. cccc/14.09.2016 și anularea deciziei contestată.

II. Prin Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a stabilit diferențe de impozit conform art. 90(2) din O.G. nr. 92/2003, republicată cu modificările ulterioare constatate în minus în sumă de x lei, întocmită ca urmare a Deciziei nr. D/31.01.2017 emisă de D.G.R.F.P. București - Serviciul soluționare contestații 1, prin care s-a dispus desființarea Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec1/12.08.2016.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilei și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

Referitor la Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin

Serviciul soluționare contestații 1 se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care contestația este lipsită de interes.

În fapt, doamna P a obținut venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Prin declarația privind veniturile realizate pe anul 2015, înregistrată la organul fiscal sub nr. 576799/27.04.2016 contribuabila a declarat următoarele:

II. pct. B. – Date privind venitul /castigul net anual

1. venit brut = x lei;
2. cheltuieli deductibile = a lei;
- 2.1 contribuții sociale obligatorii = s lei;
3. Venit net = d lei.

Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice, a emis Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice cu domiciliul în România pe anul 2015 nr. dec1/12.08.2016, prin care a stabilit o diferență de impozit anual de regularizat în plus în suma de x lei, desființată prin Decizia nr. D/31.01.2017 emisă de D.G.R.F.P. București - Serviciul soluționare contestații 1 ca urmare a constatării faptului că Decizia de impunere anuală a fost emisă fără aplicarea prevederilor Ordinului Președintelui ANAF nr. 2203/2015 și nr. 2319/2015 iar stabilirea diferențelor de impozit anual de regularizat s-a realizat fără a se avea în vedere acordarea deductibilităților contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate de către organul fiscal.

Administrația sector 1 a Finanțelor Publice a luat act de Decizia nr. D/31.01.2017 și a revizuit situația fiscală a contribuabilei prin emiterea deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, prin care a diminuat diferența stabilită inițial cu x lei.

Prin contestația formulată, contribuabila solicită anularea Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate de persoanele fizice cu domiciliul în România pe anul 2015 nr. dec1/12.08.2016 întrucât o consideră netemeinică și nelegală deoarece nu este calculată corect.

În drept, potrivit prevederilor art. 268 și art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

“Art. 268 - (1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

“Art. 269 - (2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

De asemenea, în accepțiunea Codului de procedură fiscală, la art. 152, referitor la titlul de creanță, se precizează că:

„ (2) Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță fiscală sau al unui titlu executoriu, după caz.”

Referitor la desființarea sau modificarea actelor administrative fiscale, art. D din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevede că:

„Art. D. – (1) Actul administrativ fiscal poate fi anulat, desființat sau modificat de către organul fiscal competent în condițiile prezentului cod.

Din coroborarea celor prezentate mai sus, rezultă că pot fi contestate atât titlurile de creanță prin care s-au stabilit și individualizat creanțe fiscale cât și actele administrative prin care nu s-au stabilit impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat, contestațiile putând fi formulate **numai de cel care se consideră că a fost lezat în drepturile sale.**

Totodată, lezarea interesului legitim trebuie demonstrată prin formularea unei contestații care trebuie să cuprindă neaparat obiectul, **motivele de fapt și de drept precum și dovezile pe care se întemeiază aceasta.**

Prin referatul cu propuneri de soluționare organul fiscal menționează următoarele: “conform Ordinului Președintelui ANAF nr. 2203/2015 privind calcularea bazei impozabile pentru veniturile realizate de persoanele fizice și OPANAF nr. 2319/2015 prin care a fost aprobat formularul 630 <decizia de impunere anuală pentru stabilirea contribuției de asigurări sociale de sănătate> urmează să reanalizăm situația fiscală. Facem precizarea că au fost făcute demersuri pentru punerea în aplicare a programelor informatice și posibilitatea prelucrării/ emiterii deciziilor de impunere”.

În situația de fapt și de drept mai sus prezentată se reține că doamna P se află în situația de a contesta un act administrativ prin care nu au fost stabilite obligații la bugetul general consolidat al statului, mai mult au fost stabilite “**sume în minus**” astfel că în raport de dispozițiile art. 268 și art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, nu a fost lezat prin emiterea actului administrativ fiscal, respectiv a Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, prin care a diminuat diferența stabilită inițial cu x lei.

Motivația contestatarii cu privire la faptul că organul fiscal nu a pus în executare Decizia nr. D/31.01.2017 emisă de D.G.R.F.P. București - Serviciul soluționare contestații 1, este neîntemeiată având în vedere că Decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, prin care a diminuată diferența stabilită inițial cu x lei a fost emisă ca urmare dispozițiilor date de Decizia nr. D/31.01.2017.

Potrivit punctului 12.1 lit. d) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui ANAF nr. 3741/2015, în ceea ce privește respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale, se precizează următoarele:

Contestația poate fi respinsă că:

„d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează că a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim;”

Prin urmare, având în vedere prevederile legale sus menționate, contestația formulată împotriva Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, prin care a fost stabilită diferența în minus cu x lei, urmează să fie **respinsă ca lipsita de interes.**

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. D, art. 268, art. 269, art. 152, din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pct. 12.1 lit. d) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul nr. 3741/2015,

DECIDE

Respinge ca **lipsită de interes** contestația formulată de contribuabila **P** împotriva Deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pe anul 2015 nr. dec/06.02.2017, emisă de Administrația sector 2 a Finanțelor Publice, prin care a fost stabilită diferența în minus cu x lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul București.